

Περίληψη «Με οικογένεια»

Έκτορας Μαλό

Λαμπρινή Μαρνέζου Γ2'

Το βιβλίο αυτό αναφέρεται σ' ένα κοριτσάκι, την Περρίν ηλικίας 12-13, ετών το οποίο ζούσε σ' ένα κάρο με την άρρωστη μητέρα της και το γάϊδαρό της, ελληνικής προελεύσεως, τον οποίο είχε ονομάσει Παλικάρι και ήταν ο μοναδικός της φίλος.

Οι δύο γυναίκες ξεκίνησαν περνώντας την πύλη του Παρισιού με προορισμό το Μαροκούρ έχοντας ως σκοπό να συναντήσουν τους συγγενείς του πατέρα της Περρίν. Εκεί που περίμεναν, συνάντησαν έναν που έμοιαζε με παλιάτσο, ο οποίος τους είπε ότι μπορούν να μείνουν στη μάντρα του Γκραν ντε Σελ.

Όμως μετά από λίγο καιρό η μητέρα της Περρίν όλο και χειροτέρευε, και ο ιδιοκτήτης της μάντρας πρότεινε να την δει ένας γιατρός, ο οποίος της είπε ότι πρέπει να νοσηλευτεί. Όμως η μητέρα της δεν ήθελε και προτιμούσε να πεθάνει στο κάρο της. Έτσι μετά το θάνατο της μητέρας της η Περρίν αναγκάστηκε να φύγει από το Παρίσι αναζητώντας τους χαμένους συγγενείς του πατέρα της.

Στη διάρκεια του ταξιδιού η Περρίν ταλαιπωρήθηκε πολύ με αποτέλεσμα να λιποθυμάει και να κάνει πυρετό. Όμως δεν το έβαζε κάτω, αν και κάποιες φορές το είχε σκεφτεί και συνέχιζε το ταξίδι της ζώντας είτε στην ύπαιθρο είτε σε κάποιες καλύβες που έβρισκε στο δρόμο της.

Στο δρόμο της συνάντησε μια κοπέλα τη Ροζαλία, με την οποία έγιναν φίλες και πήγαν μαζί στο Μαροκούρ.

Στη συνέχεια η Ροζαλία ξέροντας την οικονομική κατάσταση της Περρίν τη βοήθησε, για να βρεί δουλειά και να μείνει κάπου. Στο εργοστάσιο που πήγε για δουλειά τα πήγε μια χαρά, όμως στο ξενοδοχείο που έμεινε, εξαιτίας μιας αλκοολικής εργάτριας, αναγκάστηκε να φύγει και πήγε και έμεινε σε μια εγκαταλελειμμένη καλύβα κρυφά χωρίς να το ξέρει η φίλη της η Ροζαλία.

Όταν το έμαθε αυτό η Ροζαλία της κακοφάνηκε στην αρχή που είχε φύγει η Περρίν από το ξενοδοχείο της κυρα-Φρανσουάζ αλλά η κοπέλα της εξήγησε την κατάσταση και η Ροζαλία το δέχτηκε.

Από ένα τυχαίο γεγονός, την αρρώστια του βοηθού του Κυρίου Βολφράν βρέθηκε η Περρίν στη θέση του να βοηθάει το τυφλό αφεντικό της στην αλληλογραφία του.

Μέσα στην αλληλογραφία του υπήρχε και μια επιστολή όπου ο κύριος Βολφράν ζητούσε πληροφορίες για το γιο του.

Η Περρίν με τον κύριο Βολφράν πάνε στον πύργο του, και αυτός τη βοηθάει να τελειοποιήσει τις γνώσεις της με μια δασκάλα.

Κάποια μέρα ξέσπασε πυρκαγιά κοντά στο εργοστάσιό του κ.Βολφράν, έτρεξαν με την

Περρίν εκεί. Η φωτιά δεν ήταν από το εργοστάσιό του, αλλά από μία παλιά καλύβα. Όμως δυστυχώς από εκείνη τη φωτιά κάηκαν παιδάκια εργατών του εργοστασίου του. Μετά από αυτό το γεγονός άρχισε να κάνει κάποιες αγαθοεργίες.

Τέλος, ενώ βρισκόταν στον πύργο του μαζί με την Περρίν, μια μέρα έμαθε από τον Φαμπρώ, έναν άντρα τον οποίο είχε στείλει να φέρει πληροφορίες για το γιό του ότι ο νεκρός γιος του είχε κόρη την Περρίν. Και τότε, αν και στην αρχή μισούσε την Περρίν και την μητέρα της, γιατί τις θεωρούσε υπεύθυνες για τις αποφάσεις του γιού του, τώρα γνωρίζοντας από κοντά την Περρίν κατάλαβε πως είχε κάνει λάθος στην κρίση του και αποφάσισε να της βρει έναν αντάξιό της, για να μπορέσει να διαφυλάξει όλα αυτά που είχε φτιάξει με τόσο κόπο ο κύριος Βολφράν.

Έτσι και οι δυο τους βρέθηκαν πάλι με οικογένεια.